

## ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τῶν δύο παρελθουσῶν εβδομάδων αἱ ἡμέραι ἦσαν κατ' ἐξαχὴν Ἀττικαί. Ἐναλλάξ ἥλιος καὶ βροχή, ἀνεμος καὶ χιῶν ἢ καὶ ὄλα ὁμοῦ ἦσαν τὰ μετεωρολογικὰ φαινόμενα τῶν ἰδιοτρόπων καὶ πλουσιῶν εἰς μεγάλα γεγονότα ἡμερῶν τούτων, τὰ ὅποια κατ' ἄλλους μὲν θὰ γίνωσι, κατ' ἄλλους δ' ἐγένοντο καὶ κατ' ἄλλους οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἕτερον. Ἄς εὐχηθῶμεν ὅπως ἡ χιῶν καταστήσῃ τὴν Κυβέρνησιν μας ἀσπροπρόσωπον, καὶ ὅπως μὴ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ψύχους παγώσῃ τὰ ἐγκυμονούμενα μεγαλουργὰ σχέδια.

\*

Διαδίδεται λοιπὸν μετ' ἐπιτάσεως ὅτι ἡ ἀφιξις ἐνταῦθα τοῦ κ. Ρότσιλδ ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ μεγάλου ὁμωνύμου οἴκου σχετίζεται στενῶς μετὰ τῆς ἐνοποιήσεως τῶν δανείων μας. Πολλοὶ συνέστησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἵνα προσέξῃ μῆτοι περιπέσῃ εἰς τὰ δίκτυα τῶν Ἑβραίων ἡμεῖς τῇ συνιστῶμεν, ἐὰν θέλῃ ν' ἀποφύγῃ τοῦτο, ὅπως διορίσῃ ἀντιπρόσωπόν της τὸν κ. Διάγγελην εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ μεγάλου δανείου.

\*

Ἐκτὸς τῶν ζητημάτων τοῦ δανείου καὶ τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Λαρίσσης, κατ' αὐτὰς ἀνεφάνη καὶ τὸ ἐπόμενον: Περισσότερα ἡμερολόγια κατηναλώθησαν φέροντα τὴν εἰκόνα τοῦ Τρικούπη ἢ τὴν εἰκόνα τοῦ Δηλιγιάννη; Εἰς τὴν εἰκονικὴν ταύτην διαμάχην ἡμεῖς διαβλέπομεν προσχόμενον εἰς τὸ μέσον τὸ ζήτημα τῶν εἰκόνων καὶ ἐννοοῦμεν, ὅτι ἐγκαίρως πρέπει καὶ διὰ τὰς εἰκόνας τοῦ Τρικούπη καὶ Δηλιγιάννη νὰ εὐρωμεν εἰκονοκλάσιαις.

\*

Οἱ Κάβειροι εἶνε εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Καθ' ἐκάστην ἀνακαλύπτονται αἴγες, πρόβατα καὶ μέγας ἀριθμὸς βοῶν. Ὁ ἀρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐφορος διατάχθη ὅπως μεταβῇ ἐπὶ τόπου καὶ ὑποβάλῃ τὰ ζῶα ταῦτα εἰς τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν ζῶων καὶ περὶ ἀροτριῶν κτηνῶν. Ἐλπίζεται ν' ἀπαλλαγῶσι τῇ μεσολαβήσει τοῦ κ. Καβαδία.

\*

Ἐπὶ τέλους εἰς τὸ ἐνδοξον Χάνι τῆς Γραβίτσ θὰ στηθῇ ἐπιμνημόσυνος στήλη, ἂν οὐχὶ διὰ τίποτε ἄλλο τούλαχιστον διὰ νὰ σωθῇ ὁ ἱστορικὸς τόπος καὶ ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ χρόνου καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴν τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων. Αἱ εἰσπραξεῖς ἐξκαλοῦντο, ἢ δὲ ἐπιτροπὴ ἀνάγκη νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἀνέγερσιν καὶ νὰ μὴ χάνῃ καιρὸν καθόλου.

\*

Ἀναγινώσκωμεν τακτικώτατα τὴν ἐορτὴν τῆς ἡμέρας ἐν τῇ «Καθημερινῇ». Προχθὲς εἶδομεν, ὅτι ὁ Ἀι-Γιάννης ἤκουσε φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ, καθ' ἣν στιγμὴν ἐτέλει τὴν βάπτισιν τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀμέσως, κατὰ λογικὸν εἰρμόν, ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν μας ἡ φωνὴ, τὴν ὁποίαν ἤκουσεν ὁ Δημι-Γιάννης. Πῶς ἐξηγοῦνται αὐτὰ τὰ πράγματα, κύριοι θεολόγοι;

\*

Ὁ εὐτυχέστατος ἄνθρωπος κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας

τοῦ ψύχους εἶνε ὁ κ. Τρικούπης βεβχίως, ὅστις ἤμιστα θὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου τοῦ κ. Κοκκίδου, ἀφοῦ ἔλαβε τὸν Ἀνατέλλοντα Ἥλιον τῆς Ἰαπωνίας.

\*

Καὶ ἐνῶ ἀνατέλλει ὁ ἀστὴρ τοῦ κ. Τρικούπη δύνει καὶ ὁ τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὅστις κατ' αὐτὰς διὰ τῆς «Πρωίας» του ἐννοεῖ νὰ ματαιώσῃ τοὺς γάμους τοῦ Σαλάρ-Γιούγκ, ἀποκαλῶν αὐτὸν «πρῶην πρωθυπουργὸν βαρβαροῦ χώρας». Τοὺς Ἰάπωνας ὁμοῦ τοὺς κολακεύει, λέγων ὅτι διοικεῖται ὑπὸ τῶν Μυκάδων σαφέτερον ἀπὸ ἡμᾶς. Καὶ ἐν τούτοις οὔτε τὴν ἀνατέλλουσαν Σελήνην δὲν τοῦ ἐστειλαν. Αὐτῶν τῶν Μυκάδων ἡ ἀπ-ορία εἰς πρῶην πρωθυπουργὸν ἐξηγουεῖσμένον Ἔθνους εἶνε ἀδικαιολόγητος!

Ἄξις

## ΤΟ ΕΤΟΣ 1887

Ἐπάρχουσιν ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις, αἱ ὅποια ἀληθῶς μεγάλας παρέσχον ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τοιαῦται νομιζομεν εἶνε τὰ κωνοποκτόνα δελταρία, ἡ πυξίς, ἡ βαφή τῶν τριχῶν καὶ τῶν ἐνδυμάτων, ὁ ἀτμός, τὰ φάρμακα κατὰ τῶν κάλων ὁ ἠλεκτρισμὸς, καὶ πᾶσαι ἐκεῖναι, αἵτινες ἢ συνετόμευσαν τὰς ἀποστάσεις, μηκύνουσαι τρόπον τινὰ τὸν βίον τοῦ ἀνθρώπου, ἢ κατέστησαν αὐτὸν ἀνετώτερον ἀπαλλάτουσαι τὸν ἀτυχῆ βροτὸν, καὶ μάλιστα τὸν κάτοικον τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ πᾶσαν ἐκαίνην τὴν σωρείαν τῶν ὀχληρῶν ὄντων, εἰς τὰ ὅποια, ἄλλοι σαφέτεροι βεβαίως ἐμοῦ, εὗρον λόγον ὑπάρξεως, ἐνῶ ἐγώ, — συγγνώμην, κύριε Δρακλά, — οὐδένα τοιοῦτον εὕρισκω.

Ἐπάρχουσι τούναντίον ἄλλαι ἀνακαλύψεις καὶ ἐφευρέσεις, αἵτινες εἰς πᾶν ἄλλο συνετέλεσαν, ἢ εἰς τὸ νὰ καταστήσωσιν εὐχάριστον, τερπνὸν καὶ ἀνετον τὸν ἀνθρώπινον βίον. Ἄς ὁμολογήσωσι περὶ τούτου οἱ ἀφυπνισθέντες ὑπὸ τῆς ἀγρίας φωνῆς τοῦ γαλακτοπώλου, καθ' ἣν στιγμὴν ὠνειρεύοντο, ὅτι διωρίσθησαν Βασιλικοὶ Ἐπιτροποι περὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ ὑπέγραψαν χαρτονομίσματα τῶν ἑκατὸν δραχμῶν. Πόσοι δὲν θὰ κατηράσθησαν τὸν πρῶτον συλλαβόντα τὴν ἰδέαν νὰ ἀμέλγῃ τὸ γάλα καὶ νὰ πωλῇ αὐτὸ εἰς τὰς ὁδοὺς! Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, ἄς ἐρωτηθῶσιν οἱ συνδρομηταὶ τῶν ἡμερολογίων, οἱ ἔχοντες δίκαια καὶ οἱ ταξειδεύσαντες διὰ τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς - Ἀθηνῶν - Πατρῶν, ἵνα εὐσυνειδήτως ἀπαντήσωσι κατὰ πᾶσον ὀφελοῦσι τὴν ἀνθρωπότητα τὰ δικαστήρια, τὰ ἡμερολόγια καὶ οἱ σιδηροδρόμοι.

\*

Ἀγνοοῦμεν ἡμεῖς, ἐὰν τὴν ἐφεύρῃσιν τῶν ἐπικηδείων ἢ ἐπιταφίων λόγων πρέπει νὰ κατατάξωμεν παραπλευρῶς πρὸς τὴν ἀνακαλύψιν τῆς πυξίδος καὶ τῶν κωνοποκτόνων δελταρίων ἢ πλησίον τῆς ἐφευρέσεως τῶν ἡμερολογίων καὶ τῶν δικαστηρίων ὑπάρχουσιν ὁμοῦ πολλοί, αἵτινες ἰσχυρίζονται, ὀρκιζόμενοι μάλιστα εἰς τὸν ἀνατέλλοντα Ἥλιον . . . τοῦ κ. Τρικούπη, ὅτι ὁ κ. Ἀρσένης καὶ ἡ ἄλλη χορεία τῶν ἐπιταφίων καὶ ἐπικηδείων ρητόρων πρὸ



πολλοῦ θὰ εἶχεν ἐξοφλήσει τὴν ζωὴν της, ἐὰν οἱ ἐκτάδην κείμενοι ἐντὸς τῶν φερέτρων ἤκουον τοὺς ἱεροσύλους τούτους θεραπεύοντας τὸ πάθος αὐτῶν. Ἐν μεγαλογραφίᾳ τὴν τέχνην τῶν ἐπικηδείων καὶ ἐπιταφίων ρητόρων ἐξασκοῦσιν οἱ σοβαροὶ δημοσιογράφοι ἐπὶ τοῦ ἐκπνέοντος ἔτους μὲ δύο μόνον διαφορὰς. Πρώτη: ὁ μὲν κύριος Ἀρσένης δικαιοῦται νὰ διαπράξῃ τὸ ἔγκλημα τοῦτο μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου, ἐνῶ οἱ δημοσιογράφοι, ἐφέτος τοῦλάχιστον, ἤρξαντο προαγγέλλοντες τὸν ἐπικηδεῖαν δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου, καὶ πολλοὶ ἐκ τούτων δὲν ὑπέμειναν μέχρι τῆς ἐντελοῦς ἐκπνοῆς καὶ ἤρξαντο ἐκφωνοῦντες τὸν λόγον κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς. Δευτέρα διαφορὰ: Ὁ μὲν κύριος Ἀρσένης ὑποχρεοῦται νὰ ἐξυμνήσῃ τὰς ἀρετὰς, τὰς ὁποίας κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲν εἶχεν ὁ μακαρίτης, ἐνῶ οἱ σοβαροὶ συναδελφοὶ δικαιοῦνται πληρέστατα νὰ ἐλέγξωσι τὸ ἀπερχόμενον ἔτος εἰς τὸν καιρὸν τῆς αἰωνιότητος, καὶ μάλιστα ἐὰν εἶνε ἀντιπολιτευόμενοι. Ἐὰν θέλητε νὰ ἔχητε πλήρη τὴν παραβολὴν, δύνασθε νὰ προσθέσητε, ὅτι πολλάκις ἐκεῖνοι προβαίνουν εἰς τὸ πραξικόπημα ἐκ συνηθείας ἢ ἐξ ὑποχρεώσεων πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος, ἐνῶ οὗτοι, διότι ἐλπίζουν, ὄχι πλέον ἀνάστασιν νεκρῶν, καθ' ὅσον πᾶν ἄλλο ἢ τοῦτο ἐπιθυμοῦσιν, ἀλλὰ ζωὴν τοῦ μέλλοντος.

Ὡς ἦτο ἐπόμενον ἢ «Ὡρα» εὔρε τὸ ἀειμνήστον 1887 αἰσιον καὶ εὐτυχές, ὅπως τὸ νύχθη διὰ νὰ δείξῃ δὲ τὴν εὐαρέσκειάν της ἐξεφώνησεν ἐφέτος πρὸς χάριν τοῦ δύο λόγους, τὸν ἕνα ἐπικηδεῖον αὐτῆ ἢ ἰδίᾳ εἰς πῆζόν, καὶ τὸν ἕτερον ἐπιτάφιον διὰ τοῦ διανομέως της ἐμμέτρως.

Ἡ «Πρωία» τὸ ἐμικτήριον τοιοῦτοτρόπως, ὥστε πάντες ἐνόμισαν, ὅτι εἶνε ὄργανον τοῦ κ. Λομβάρδου, οὐτινος ἢ ρίς, κατὰ τὰ ἡμέρας τοῦ φρικώδους ψύχους ἐξογκώθη περισσότερο ἀπὸ τὸ ἔλλειμα τοῦ προϋπολογισμοῦ Ὁ κ. Δηλιγιάννης ὁ συντάκτης τῆς δημοσιευθείσης ἐπιθεωρήσεως τοῦ 1887 ἐν τῇ «Πρωίᾳ» ἴσταται ὡς ὁ asinus metafysicus πρὸ τῶν γεγονότων τῶν 365 ἡμερῶν καὶ ἐρωτᾷ πῶς πρέπει γενικῶς νὰ ὀνομασθῇ τὸ παρελθόν ἔτος. Ἐπὶ τέλος ἀπορραϊζει νὰ τὸ ὀνομασθῇ *ναυτικόν*, διότι παρηγγέλθησαν τρεῖς πλοῖα. Ὁ κ. Δηλιγιάννης νομίζει τις, ὅτι διὰ τῆς κατὰ τὴν πρώτην τοῦ νέου ἔτους ἐπιθεωρήσεως τοῦ παρελθόντος 1887 ἐπιζητεῖ νὰ καταταχθῇ μετὰ τῶν συντακτῶν τοῦ «Ἀστερος» καὶ ὅτι ἐδίδεν τὰς γραπτὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις. Ἡ ἀπόφασις ὅμως ἢ ὁ ἀστεϊσμός, ὅπως θελετε, τοῦ νὰ ὀνομασθῇ τὸ παρελθόν ἔτος *ναυτικόν*, συνετέλεσεν εἰς τὸ ν' ἀπορριφθῇ παμψηφεί. Διὰ λόγους εὐνοήτους μόνον ἢ *Μηλία* ὑπερεψήφισε.

Ἀναλόγως πρὸς τὰς συμπαιθείας ἐκκιστοῦ τῶν ἄλλων δημοσιογράφων ἐτόνισε καὶ τὴν φωνὴν του. Πολλοὶ τὸ ἀνέταμον καὶ τὸ ἐξήτασαν ὑπὸ ἔποψιν φιλολογικὴν ἄλλοι ὑπὸ καλλιτεχνικὴν καὶ ἄλλοι ἄλλως. Πάντες οὗτοι νομίζομεν ὅτι ἐπειράθησαν οὐχὶ νὰ πληρώσωσι τὸν πίθον τῶν Δαναίδων, ἀλλὰ νὰ κενώσωσι αὐτόν.

Ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀίδειον εὐγνωμοσύνην καὶ ζωηρὰν συμπάθειαν εἰς τὸ ἀπελθόν ἔτος, διότι διετήρησεν ὑγιεῖς ὅλους τοὺς κοινωνικοὺς τύπους, τοὺς ὁποίους καθ' ἐβδομάδα παρουσιάζομεν εἰς τὰς ὄψεις τῶν ἀναγνωστῶν μας πρὸς θυμηδίαν καὶ ἡμῶν καὶ αὐτῶν, ἐλπίζοντες, ὅτι καὶ τὸ

νέον ἔτος τοιοῦτον θὰ δειχθῇ. Εὐχόμεθα ὅμως νὰ παρουσιάσῃ καὶ νέους, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε πολὺ δύσκολον.

Μετὰ τὴν ἐκφοκὴν τῆς εὐγνωμοσύνης ἡμῶν ταύτης, ἢ ὁποῖα δυνατόν νὰ χαρακτηρισθῇ καὶ ὡς ἰδιοτελής, νομίζομεν, ὅτι ἐπιτρέπεται καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς μὴ σοβαροὺς δημοσιογράφους νὰ ρίψωμεν βλέμμα πρὸς τὸ παρελθόν καὶ δι' ὀλίγων γραμμῶν, διὰ μικρᾶς σειρᾶς γεγονότων νὰ δώσωμεν τὴν εἰκόνα πιστὴν τοῦ 1887, ἐκφωνοῦντες ἔσχατοι τὸν ἐπιτάφιον.

Καθ' ἡμᾶς γενικῶς τὸ παρελθόν ἔτος πρέπει νὰ ὀνομασθῇ *ἐκλογικόν*. Ἦρξατο μὲ ἐκλογὰς τὴν 4ην Ἰανουαρίου, δὲν ἐνθυμούμεθα τίς ἐκ τῶν ἡμετέρων φιλολόγων μετέφρασε τὰς *Ἐκλογὰς* τοῦ Βιργιλίου, ἐν τῷ στρατῷ πλειστοὶ ὅσοι προδιόχασμι ἐγένοντο κατ' ἐκλογὴν καὶ ἡ κλοπὴ τῶν ἀρχαίων νομισμάτων, ὡς εὐφυῶς ἔγραψεν ὁ συναδελφός μου **Ἀστὸς**, ἐγένετο κατ' ἐκλογὴν καὶ οὐχὶ κατ' ἀρχαιότητα. Ὡστε δὲν εἶνε δίκαιον τὸ παρελθόν ἔτος νὰ ὀνομασθῇ *ἐκλογικόν*, ἀφοῦ καὶ ἐν τῇ φιλολογίᾳ ἔχομεν ἐκλογὰς καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ ἐν τῷ στρατῷ;

Εἰδικῶς ἐξεταζόμενα τὰ μεγαλεῖτερα καὶ σημαντικώτερα γεγονότα δεικνύουσιν ὅτι προωδεύσαμεν κατὰ πολλὰ βήματα. Ὁ κ. Μανσόλας μάλιστα ἀπέδειξεν, ὅτι εἶνε ὁ ὠκυποδέστερος τῶν ἀνθρώπων, λαθὼν ὡς δείγμα τῆς τοιαύτης ιδιότητός του πεντηκοντακισχιλίας δραχμὰς ἐκ τοῦ ταμείου τῶν Ὀλυμπίων. Τὸ ἰσοζύγιον ἀποτυχόν ἐπετεύχθη, ἀφοῦ κατὰ τὸν κ. Πρωθυπουργόν ἢ ἐπιτυχία παντός πράγματος ἐγκραται ἐν τῇ ἀποτυχίᾳ. Διότι πολλοὶ ἐξύμνησαν τὸν κ. Πρωθυπουργόν ὡς συντελέσαντα εἰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας ὁ κ. Δηλιγιάννης μὰς παρουσίασεν ἀμέσως μίαν χρυσὴν γέφυραν Ἡ Ἀντιπολίτευσις καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου ἐκήρυξαν ἀπεργίαν ἐξελθόντες τῆς τροχιάς τῶν Ἐν Λαμίᾳ ἐξερράγη πυρετώδης ἐπανάστασις διὰ τὸν κ. Κοντογιάννην. Ἀπέθανον ἐκ τῆς πείνης δύο καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἀντιπολιτευομένων βουλευτῶν ἱδρυσαν Πολιτικὸν Σύλογον, ὅστις πιστεύεται ὅτι θὰ λάβῃ τὴν τύχην τῶν δύο προμνησθέντων. Δι' ὅλα ταῦτα πρῶτην ἤδη φοράν κ. Παπαμιχαλόπουλος εἶπε τὰς χειρὰς ται καὶ ἰδιωτεύει.

Αὕτη εἶνε, ἀναγνωστά μου, ἡ βιογραφία τοῦ 1887. Δόξαζε τὸν Ὑψίστον, ὅτι δὲν ἐγένοντο καὶ ἄλλα παρ' οἷα πρὸς ταῦτα, καὶ εὐχου τὸ ἔτος 1888 νὰ δειχθῇ εὐτυχέστερον τοῦ παρελθόντος εἰς μέγαν καὶ σοβαρὰ γεγονότα. Ἀλλὰ πρὸ πάντων νὰ εὐχθῆς, ὅπως τὴν προσεχῆ 31 Δεκεμβρίου ἀναγνώσω τὰς γραμμὰς ταύτας καὶ αὐτοκτονήσω, διὰ νὰ μὴ γράψω κατὰ τὸ ἔτος 1889 ὅλας ταύτας τὰ ἀνοησίας τὰς ὁποίας ἔγραψα σήμερον.

Παραργὸν

